

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13Csp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920201423
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7920201423.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Eva Franková, v právnej veci žalobcov: 1. A. A., D.. XX.XX.XXXX, N. N. XXX/XX, XXX XX N., X. I. A., D.. XX.XX.XXXX, N. N. XXX/XX, XXX XX N., proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom N. C. 1, XXXXX A., T., zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. XXX XXX XXX, konajúca na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s.r.o. so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, o určenie neplatnosti/bezúročnosti, bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s prísl. t a k t o

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 15.03.2014 je bezpoplatkový a bezúročný.

II. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 15.03.2014 je n e p l a t n á.

III. Žalobcom voči žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobcovia v 1. a 2. rade (ďalej len „žalobcovia“) voči žalovanému domáhali určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 21.6.2015 je bezúročná a bezpoplatková alternatívne určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 21.6.2015 je neplatná. Eventuálne sa domáhali určenia, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 21.6.2015 je bezúročný a bezpoplatkový alternatívne určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 21.6.2015 je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň žiadali určiť neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 15.3.2014 a priznať im nárok na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnili tým, že so žalovaným uzavreli dňa 15.3.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej právny predchodca žalovaného spoločnosť Cetelem Slovensko a.s. poskytol žalobcom úver vo výške 3.700,- Eur, pričom celková výška nákladov, ktorú mali žalobcovia zaplatiť, činila 5.922,68 Eur, pri mesačnej splátke 81,82 Eur, RPMN 17,33 %, priemernej RPMN 18,87 % a dobe splácania 76 mesiacov. Žalobcovia tvrdili, že úver je bezúročný a bezpoplatkový lebo žalovaný nedostatočne posúdil ich bonitu a schopnosť splácať úver. Na posúdenie ich bonity predkladali

iba občiansky preukaz a 3 výplatné pásky preto takéto posúdenie bonity klienta podľa žalobcov nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie povinnosti v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „ZoSÚ“), podľa ktorého je jednou z povinností veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver. Následkom nesplnenia tejto povinnosti je strata práva veriteľa požadovať úroky a poplatky s odkazom na ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ.

Žalobcovia namietali aj absenciu podstatných náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko s odkazom na ust. § 9 ods. 2 písm. d), h), i) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj náležitosti podľa ZoSÚ, a to - dobu trvania zmluvy; ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť; výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, pričom podľa žalobcov vyššie uvedené podstatné náležitosti v zmluve absentujú. Doba trvania zmluvy vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú alebo dobu určitú a pri zmluvách na dobu určitú, je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Tvrdili, že v zmluve je uvedený nesprávny výpočet RPMN lebo sa uvádza nižšia hodnota RPMN ako v skutočnosti bola, tzn. že spotrebiteľ ročne preplatí viac ako deklaruje dodávateľ v zmluve. Tvrdili, že je nesprávne uvedená aj celková čiastka, ktorú majú žalobcovia zaplatiť, nakoľko pri splátke 81,82 Eur mesačne a počte splátok 76 zaplatia 6.218,32 Eur a nie 5.922,68 Eur ako to je uvedené v zmluve. Neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy odôvodnili tým, že je zakomponovaná v časti 3. bodu 3. Zmluvy a z dôvodu, že nebola osobitne vyjednaná, je neplatná. V prípade spotrebiteľských zmlúv je zabezpečenie prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy prípustné len za podmienky, že táto dohoda bude uzavretá vo forme osobitnej listiny (nie ako súčasť zmluvy), pričom spotrebiteľ bol výslovne poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. V tomto prípade ide o formulárovú zmluvu, ktorú žalobcovia ako spotrebiteľia nevedeli ovplyvniť a museli ju podpísať spolu so Zmluvou o úvere, inak by im úver poskytnutý nebol.

2. Súd vyzval žalobcov uznesením sp. zn. 13Csp/27/2020-24 zo dňa 14.04.2020, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnil žalobu o presnú identifikáciu strán sporu, konkrétne žalovaného v zmysle ust. § 133 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Podaním zo dňa 22.04.2020 žalobcovia v zmysle výzvy súdu doplnili označenie žalovaného tak, že žalovaným v konaní je spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom N. C. 1, XXXXX A., T., zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. XXX XXX XXX, konajúca na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava.

3. Žalovaný sa na výzvu súdu k žalobe vyjadril podaním zo dňa 2.6.2020, v ktorom namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu v tomto súdnom spore lebo žalobcovia za žalovaného pôvodne označili BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočku zahraničnej banky 47 258713, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava. Tvrdil, že na strane žalovaného ide o organizačnú zložku zahraničnej právnickej osoby - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom N. C. 1, XXXXX A., T., zapísanú v obchodnom registri obchodu a spoločností pod č. XXX XXX XX, pričom táto organizačná zložka nedisponuje právnou subjektivitou. Žaloba je smerovaná voči žalovanému, ktorý nemá právnou subjektivitu. Neexistencia procesnej subjektivity žalovaného predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Uvedená skutočnosť má za následok nedostatok procesnej podmienky, ktorý nie je možné odstrániť (a to ani prípadnou opravou označenia sporovej strany). Žiadal, aby na základe uvedených skutočností súd konanie voči takto označenému žalovanému zastavil lebo nie sú splnené procesné podmienky konania, resp., aby žalobu zamietol lebo nie je dôvodná. Bránil sa ďalej tým, že neobstojí námietka žalobcov o porušení povinnosti žalovaného pri uzatváraní Zmluvy konať s odbornou starostlivosťou, nakoľko v tomto smere ide o ich nepreukázané tvrdenia v rozpore so skutočnosťou. V rámci komunikácie o Žiadosti o úver boli od žalobcov vyžiadané a následne nimi aj zaslané potrebné podklady - kópie občianskych preukazov, výpisy z bežného účtu, potvrdenie o výške príjmu žalobcu v 1. rade zo závislej činnosti zo dňa 20.03.2014 (poštou). Žalobkyňa v 2. rade dokladovala svoj príjem daňovým priznaním. Taktiež boli preverené aj ich bankové účty. Rovnako za nedôvodnú považoval žalovaný námietku žalobcov, že v ÚZ nie sú uvedené podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d/ h/ i/ ZoSÚ. Tvrdil, že doba trvania zmluvného vzťahu je uvedená v časti 1. ods. 2. bod 2.1. ÚZ kde je uvedené, že „Zmluva o spotrebiteľských úveroch je uzatvorená na dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo Zmluvy o spotrebiteľských úveroch.“ Ďalej tvrdil, že ročná percentuálna miera nákladov bola v Zmluve

vypočítaná správne. Poukázal na ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého na účely tohto zákona sa ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom patria aj náklady na poistné (doplnkové služby) jedine v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poistnom (o poskytnutí takejto doplnkovej služby), aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, z tohto dôvodu nie je možné poistenie (poistné) započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN - ročnej percentuálnej miery nákladov. Z časti 3., ods. 1. bodu 1.2 druhej vety ÚZ vyplýva, že dlžník berie na vedomie, že poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach Zmluvy o spotrebiteľských úveroch/ Zmluvy o revolvingových spotrebiteľských úveroch je vyjadrený percentom z mesačnej splátky Úveru/revolvingového úveru a je zahrnutý do výšky mesačnej splátky. To znamená, že v časti 1., ods. 1., bode 1.1. Úverovej zmluvy je výška mesačnej splátky uvedená spolu s poistným vo výške 4,99 % z mesačnej splátky (t. j. vo výške 81,82 Eur). Výška mesačnej splátky bez poistného tak predstavuje 77,93 Eur (t. j. $81,82 \times 100 / 104,99 = 77,93$). Celková čiastka k zaplateniu (vypočítaná v súlade so ZSÚ) je správna: 5.922,68 EUR (76 x 77,93 Eur).

Žalovaný tvrdil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 15.03.2014 je vyjadrená osobitne v časti 3., ods. 3 Úverovej zmluvy, je osobitne podpísaná v časti 3., ods. 20 Úverovej zmluvy, je písaná rovnakým písmom, nezaťažovala žalobcov zdĺhavejším čítaním, je písaná jazykom zrozumiteľným pre bežného spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy tiež obsahuje aj následok osobitného podpísania. Dohoda o zrážkach zo mzdy preto nebola uzatvorená v rozpore so zákonom, a preto je platným právnym úkonom. Bránil sa a tvrdil, že žalobcov upozornili na možnosť neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy v poslednej vete bodu 3. časti 3. ÚZ tým, že osobitné nepodpísanie pod bodom 20. časti 3. by malo za následok neplatnosť ustanovenia o Dohode o zrážkach zo mzdy. Žalovaný preto považoval celú žalobu za nedôvodnú; ÚZ aj Dohoda o zrážkach zo mzdy sú podľa žalovaného platnými právnymi úkonmi, úver, poskytnutý na základe ÚZ, nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov nakoľko v ÚZ sú obsiahnuté všetky zákonné náležitosti.

4. Súd nariadil pojednávanie na deň 16.07.2021, na ktoré predvolal strany sporu. Právny zástupca žalobcov neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu čerpania dovolenky ale súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti s ohľadom na hospodárnosť konania. Žalobcovia neúčast' neospravedlnili. Prítomnosť strán sporu na pojednávaní je ich právo, ktoré však v tomto prípade žalobcami využité nebolo, preto v zmysle ust. § 180 CSP súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcov a ich právneho zástupcu.

5. Po prednese právneho zástupcu žalovaného súd podľa § 180 ods. 2 CSP pristúpil k vysloveniu predbežného právneho posúdenia uplatneného nároku a konštatoval, že žalobcovia sa v tomto konaní domáhajú troch nárokov: 1. žiadali, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.06.2015 je neplatná alebo, aby súd vyslovil, že tieto zmluvy sú bezpoplatkové a bezúročné (vo vzťahu k týmto nárokom súd predbežne uviedol, že žalobcovia nepreukázali, že by medzi stranami sporu vznikol takýto záväzkový právny vzťah z titulu zmlúv špecifikovaných v petite žaloby, preto tento ich nárok súd predbežne posúdil ako nedôvodný); 2. domáhali sa vyslovenia neplatnosti úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.06.2015 alebo vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti týchto dvoch zmlúv špecifikovaných v žalobe (súd predbežne právne posúdil nárok tak, že ani vo vzťahu k tomuto nároku žalobcovia nepreukázali existenciu zmluvného vzťahu z titulu takto špecifikovaných zmlúv, lebo nie je preukázané, že by takáto zmluva, z tohto dátumu bola medzi nimi uzatvorená); 3. domáhali sa vyslovenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 15.03.2014 (súd Dohodu predbežne posúdil ako dojednanie, ktoré nebolo individuálne vyjednané a má povahu formulárovej zmluvy; dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje výšku zabezpečenej pohľadávky, výšku dohodnutých splátok, zrážok zo mzdy, a preto ju podľa § 53 ods. 4 písm. a/ OZ posúdil a považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku).

V súvislosti so skúmaním naliehavého právneho záujmu žalobcov na takomto určení súd uviedol, že nepovažuje Úverovú zmluvu za určovaciu žalobu podľa § 137 ods. c/ CSP ale za žalobu podľa § 137 ods. d/ CSP, čiže za žalobu na určenie právnej skutočnosti, pri ktorej nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem lebo ten vyplýva z osobitného právneho predpisu a tým je zákon o ochrane spotrebiteľa 250/2007 Z. z..

6. Žalobcovia boli súdom vyzvaní, aby sa v súdom určenej lehote vyjadrili k predbežnému právnomu posúdeniu veci lebo neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom ho súd vyslovil. Žalobcovia reagovali vyjadrením zo dňa 09.08.2021, ktorým opravili chybu, ktorá sa vyskytla pri písaní žaloby, a to v časti dátumu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola v žalobe vyšpecifikovaná nesprávne na 21.6.2015 a správne malo byť uvedené: 15.03.2014.

7. Žalovaný v podaní zo dňa 2.9.2021 uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení v tejto veci a žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Tvrdil, že žalobcovia neozrejmili akého úveru sa ich žaloba týka a aký úver požadujú za bezúročný a bezpoplatkový. Žalobný návrh upravený žalobcami vo vyjadrení zo dňa 09.08.2021 považoval za zmätočný a nekonzistentný, Dohodu o zrážkach zo mzdy za osobitne vyjadrenú v časti 3., ods. 3 Úverovej zmluvy, ktorá je osobitne podpísaná v časti 3., ods. 20, napísanú jazykom zrozumiteľným pre bežného spotrebiteľa.

8. Súd nariadil pojednávanie na deň 08.10.2021, na ktoré predvolal strany sporu. Právny zástupca žalobcov podaním zo dňa 08.09.2021 oznámil súdu ukončenie právneho zastúpenia žalobcov, pričom žalobcov o nariadenom pojednávaní riadne informoval. Žalobcovia svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili. Súd podľa § 180 CSP konal a rozhodol v ich neprítomnosti.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcami, a to: Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní právnych služieb zo dňa 15.03.2014 (ďalej len „ZoSÚ/ZoRSÚ/RZ“), Žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 24.01.2020; a dôkazmi predloženými žalovaným, a to: potvrdením o odfinancovaných peňažných prostriedkoch zo dňa 02.06.2020, úvodným listom zo dňa 02.05.2014, osobným dotazníkom, prihláškou k poisteniu - poistenie pravidelných platieb, výpisom z účtu žalobcu v 1. rade vedeným v Slovenskej sporiteľni, a.s. zo dňa 28.02.2014, výpisom z účtu žalobkyne v 2. rade vedeným v Poštovej banke, a.s. zo dňa 06.03.2014, potvrdením o výške príjmu zo závislej činnosti zo dňa 20.03.2014 týkajúce sa žalobcu v 1. rade, daňovým priznaním žalobkyne v 2. rade za rok 2013, potvrdením o podaní daňového priznania žalobkyne v 2. rade za rok 2013, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013, a zistil tento skutkový stav veci:

10. Z časti 1. ZoSÚ zo dňa 15.03.2014 súd konštatuje, že právny predchodca žalovaného poskytol žalobcom úver „pôžička Cetelem - pôžička na čokoľvek - bezúčelový úver“ vo výške 3.700,- Eur, s úrokovou sadzbou 16,09 % p. a., počtom mesačných splátok 76, zvoleným súborom poistenia - štandardný súbor poistenia, poplatkom za poistenie 4,99 %, výškou mesačnej splátky 81,82 Eur, RPMN 17,33 %, celkovou čiastkou k zaplateniu 5.922,68 Eur, priemernou hodnotou RPMN 18,87 % s termínom konečnej splatnosti úveru dňa 15.08.2020.

11. Z časti 2. ZoRSÚ zo dňa 15.03.2014 súd konštatuje, že právny predchodca žalovaného poskytol žalobcom revolvingový spotrebiteľský úver s výškou úverového rámca 5.000,- Eur, aktuálnou výškou úverového rámca 600,- Eur, výškou úrokovej sadzby 28,68 % p. a., RPMN 46,36 %, zvoleným súborom poistenia: štandardný súbor poistenia, poplatkom za poistenie 4,99 %, výškou mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky, celkovou čiastkou k zaplateniu 733,08 Eur, priemernou hodnotou RPMN 25,37 %, zmluva uzavretá na dobu neurčitú.

12. Z časti 2. bod. 5 RZ zo dňa 15.03.2014 súd konštatuje, že právny predchodca žalovaného (Cetelem Slovensko .s.) a dlžník sa dohodli na uzatvorení RZ, ktorá je súčasťou ZoRSÚ, a ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. Obsahom RZ je, že dlžník súhlasí s tým, aby sa prípadné spory rozhodovali v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v N..

13. Z časti 3. (spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ) bod 3. vyplýva, že súčasťou týchto zmluvných dojednaní je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 15.03.2014. V tejto časti Zmluvy je uvedené, že klient výslovne a neodvolateľne súhlasí s tým, aby mu v prípade, že sa omešká so splácaním úverov/závazkov vyplývajúcich z RZ viac ako 1 mesiac, t. j. nezaplatí minimálne 2 po sebe nasledujúce splátky, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy, a to až do splatenia čerpaného úveru v celom rozsahu vrátane príslušenstva a aby zrazenú sumu poukazoval na účet právneho predchodcu žalovaného (Cetelem Slovensko a.s.).

14. Zo Žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 24.01.2020 súd konštatuje, že právny predchodca žalovaného (Cetelem Slovensko a.s.) sa obrátil na zamestnávateľa žalobcu v 1. rade - R. a požiadal ho o vykonávanie zrážok zo mzdy v zmysle Zmluvy o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktorej súčasťou je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy.

15. Z úvodného listu zo dňa 02.05.2014 súd konštatuje, že právny predchodca žalovaného poskytol žalovanému úver vo výške 3.700,- Eur s výškou mesačnej splátky 90,22 Eur.

16. Z potvrdenia o odfinancovaných peňažných prostriedkoch zo dňa 02.06.2020 súd konštatuje, že žalovaný potvrdil odfinancovanie peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXX s dátumom financovania 30.04.2014.

17. Z prihlášky k poisteniu - poistenie pravidelných platieb zo dňa 15.03.2014 súd konštatuje, že žalobcovia svojím podpisom pristúpili k poisteniu v rozsahu „základný súbor poistenia“, čo predstavuje poplatok za poistenie vo výške 8,39 Eur mesačne, t. j. spolu mesačná suma na zaplataenia činí 90,21 Eur ako súčet výšky mesačnej splátky úveru a poplatku za zvolený súbor poistenia.

18. Z osobného dotazníka zo dňa 15.03.2014 a z ďalších priložených dokumentov (výpis z účtu žalobcu v 1. rade vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. zo dňa 28.02.2014, výpis z účtu žalobkyne v 2. rade vedený v Poštovej banke, a.s. zo dňa 06.03.2014, potvrdenie o výške príjmu zo závislej činnosti zo dňa 20.03.2014 týkajúce sa žalobcu v 1. rade, daňové priznanie žalobkyne v 2. rade za rok 2013, potvrdenie o podaní daňového priznania žalobkyne v 2. rade za rok 2013) súd konštatuje, že žalovaný vyžiadal od žalobcov vyššie uvedené potrebné doklady na posúdenie bonity, teda ich schopnosti splácať úver.

19. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

20. Podľa ust. § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZoSÚ.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa ust. § 7 ods. 1 cit. zák., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa ust. § 7 ods. 16 cit. zák., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

23. Podľa ust. § 9 ods. 2 cit. zák., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

24. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d),

e), g) až i), l) a p);

d) ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna

miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

25. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. a) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

32. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne preukázané, že uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 15.03.2014 vznikol medzi stranami sporu zmluvný vzťah v zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zmluvu zo dňa 15.03.2014 vyhodnotil súd ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, nakoľko ju uzatváral žalovaný konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalobcovia ako fyzické osoby - spotrebiteľia.

33. Žalobcovia v pôvodnej žalobe nesprávne / neúplne/ označili žalovaného, a tak ako ho označili, nemal pasívnu legitimáciu v konaní. Súd vyzval žalobcov, aby nesprávne označenie žalovaného odstránili. Žalobcovia podaním zo dňa 22.4.2020 na výzvu súdu reagovali tak, že žalovaného označili v súlade § 134 CSP na BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, N. C. 1, A. XXX XX, T. republika, zapísaná v parížskom registri obchodu a spoločnosti pod č. XXX XXX XXX čím nedostatok pasívnej legitimácie žalovaného bol odstránený. Postup súd, ktorým vyzval žalobcov na opravu označenia žalovaného bol v súlade s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí NS SR sp. zn. 8Cdo/68/2017 z 28.02.2019, podľa ktorého povinnosťou súdu je vyzvať žalobcu na opravu nesprávne označeného žalovaného. Žalovaný reagoval, žalovaného presne špecifikoval, teda námietka žalovaného o neexistencii jeho pasívnej legitimácie v konaní nemohla byť súdom akceptovaná. K zastaveniu konania by došlo až vtedy ak by žalobcovia na výzvu súdu ostali nečinní.

34. Žalobcovia opravili aj chybné uvedenie dátum uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to podaním zo dňa 09.08.2021, čím odstránili rozpory vo svojich tvrdeniach uvedených v žalobe a skutočnosťami, ktoré vyplývali z nimi predložených listinných dôkazov. To, že z ich strany išlo iba o chybu v písaní možno vyvodiť aj z toho, že v odôvodnení žaloby je uvedený správny dátum uzatvorenia zmluvy, t. j. 15.03.2014 ale v petite žaloby bol nesprávny dátum uvedený ako „ 21.6.2015“.

35. Podľa ust. § 137 písm. c), d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

36. Súd posudzoval žalobu žalobcov podľa ust. § 137 písm. d) CSP ako žalobu na určenie právnej skutočnosti a nie ako žalobu určovaciu v zmysle ust. § 137 písm. c) CSP. Pri žalobe na určenie právnej skutočnosti nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem, pretože ten vyplýva z osobitného právneho predpisu a tým je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (viď. rozsudok Krajského súdu N. N. sp. zn. 17Co/351/2017 zo dňa 15.03.2018).

37. Súd preskúmal obsahové náležitosti ÚZ a zisťoval, či tak ako bola uzavretá má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj to, či žalovaný dostatočne skúmal bonitu žalobcov pred tým ako s nimi vstúpil do zmluvného vzťahu, teda hlavne ich schopnosť úver v budúcnosti splácať. Súd zistil, že tvrdenia žalobcov o zanedbaní povinnosti žalovaným nedostatočne skúmať ich schopnosti splácať úver nemožno považovať za preukázané. Súd konštatuje, že žalovaný ako poskytovateľ úveru, dostatočne skúmal bonitu žalobcov, a teda konal s odbornou starostlivosťou, nakoľko v rámci komunikácie o ich žiadosti o úver vyžiadal od nich potrebné podklady, ktorými skúmal ich bonitu a tú vyhodnotil ako dostatočnú pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný v tomto smere predložil listinné dôkazy, ktoré jeho tvrdenie preukázali, preto súd z tohto dôvodu nemohol určiť, že spotrebiteľský úver zo dňa 15.3.2014 je bezúročný a bezpoplatkový. Tento argument žalobcov súd neakceptoval.

38. Súd skúmal namietané nedostatky ÚZ v zmysle § 9 ods. 2 písm. d/ h/ i/ ZoSÚ, teda dobu trvania zmluvy, RPMN, výšku, počet, frekvenciu splátok a zistil, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i/ cit. zák. bola v ÚZ uvedená, ÚZ bola uzavretá na dobu určitú, t.j. do doby trvania záväzku vyplývajúceho zo zmluvy pre žalobcov - dlžníkov, t. j. do 15.8.2020. Takéto vymedzenie trvania zmluvného vzťahu súd považuje za dostatočne určité.

V súvislosti s RPMN a celkovou čiastkou k zaplateniu uvedenú v ÚZ zo dňa 15.03.2014 súd konštatuje, že v ÚZ zo dňa 15.03.2014 je RPMN určené vo výške 17,33 %. Dlžník mal teda do dátumu konečnej splatnosti úveru, do 15.08.2020 uhradiť veriteľovi celkovú sumu 5.922,68 Eur. Súd zistil, že údaj o RPMN nebol v Zmluve uvedený správne a celková čiastka k zaplateniu v Zmluve zo dňa 15.03.2014 nebola správne vypočítaná správne, nakoľko žalobcovia mali v zmysle Zmluvy zaplatiť žalovanému 76 splátok vo výške 81,82 Eur (splátka úveru 77,93 Eur + splátka poistenia vo výške 4,99 % z mesačnej splátky, t. j. 3,89 Eur), čo spolu činí 6.218,32 Eur a nie 5.922,68 Eur ako bolo špecifikované v Zmluve. Údaj rozhodujúci pre spotrebiteľa bol teda uvedený nesprávne, zavádzajúco.

V zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ZoSÚ pri výpočte RPMN sa majú použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom tak, aby spotrebiteľovi dali jasnú informáciu o tom, čo ho spotrebiteľský úver v skutočnosti bude stáť a akú celkovú odplatu bude povinný veriteľovi vrátiť. Ak veriteľ uviedol zjavne nižšiu mieru nákladov spojených s poskytnutím úveru, je tento údaj v neprospech spotrebiteľa, nakoľko ho zavádza a vytvára dojem, že poskytnutý úver je pre spotrebiteľa výhodný. Spotrebiteľ nemohol vedieť, že poistenie sa nezapočítava do celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN. Súd konštatuje, že v danom prípade v Zmluve zo dňa 15.03.2014 je uvedený údaj o RPMN v nesprávnej výške, čo je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Má to za následok, že úver sa bude považovať za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

39. Námieta žalobcov o absencii rozpisu splátky na istinu, úroky a poplatok ako obligatórnej náležitosti ÚZ podľa § 9 ods. 2 písm. i/ z.č. 129/2010 Z.z. nie je namieste. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, v ktorom súd skonštatoval, že zákon o spotrebiteľských úveroch neukladá dodávateľom povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere rozpis splátky na istinu, úroky či poplatky. K takémuto záveru dospel aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí zo dňa 5.9.2018 vo veci C-XXX/XX TE proti Pohotovosti s.r.o., v ktorom konštatuje, že Článok 10 ods. 2 písm. h) až j) smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej úprave, akou je vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej musí zmluva o úvere špecifikovať rozpis každej splátky určenej, podľa prípadu na amortizáciu istiny, splatenie úrokov a ostatných nákladov. Rovnako sa v ňom uvádza, že Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842) zo dňa 9.11.2016 sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, o akú ide aj vo veci samej, ktorá bola uzatvorená

pred vyhlásením rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.

40. V prevyšujúcej časti (alternatívny petit) o vyslovenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 15.3.2014 je bezúročná a bezpoplatková súd žalobu zamietol. O bezpoplatkovosti a bezúročnosti môžeme hovoriť iba v súvislosti s úverom tak ako to vyplýva aj z ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ. Zmluva ako dvojstranný právny úkon nemôže byť bezpoplatková alebo bezúročná, ide o nesprávnu špecifikáciu nároku žalobcov pri takejto štylizácii, a tak súd tento alternatívny nárok eventuálneho petitu zamietol. Nakoľko súd vyhovel nároku v zmysle eventuálneho petitu žaloby, o ďalšom nároku už nekonal preto sa ani v rozsudku nezmiňuje o dôvodoch jeho zamietnutia.

41. Podľa ust. § 551 ods. 1 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

42. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne preukázať, že medzi žalobcami ako dlžníkmi a právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 15.03.2014, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý úver. V danom prípade ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a v rámci tejto zmluvy o úvere bola uzavretá aj Dohoda o zrážkach zo mzdy v zmysle ust. § 551 OZ, a to konkrétne v časti 3. bod 3. Zmluvy o úvere. V danom prípade žalobcovia podpisom v časti 3. bod. 20. Zmluvy zároveň súhlasili aj s Dohodou v znení časti 3. bodu 3., podľa ktorej podpisom tejto zmluvy bola uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa ust. § 551 OZ, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy je jednoznačne súčasťou samotnej Zmluvy o úvere, nejde o samostatný právny úkon. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dohodnutá, teda nejde o individuálne zmluvné dojednanie. Už samotný spôsob vsunutia tohto osobitného zabezpečovacieho právneho prostriedku do Zmluvy o úvere spochybňuje nielen vôľu žalobcov ako spotrebiteľov uzavrieť takýto právny vzťah ale aj ich vedomosť o ňom a samotná forma úpravy tohto právneho vzťahu do značnej miery spochybňuje záver, že ide o individuálne dohodnuté zmluvné podmienky.

43. Podľa ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenie z pravidiel morálky, uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

44. Uvedenie Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je významným zabezpečovacím inštitútom, tak ako bola formulovaná v Zmluve o úvere, teda bez uvedenia výšky zabezpečenej pohľadávky a výšky dohodnutých splátok zrážok zo mzdy znamená, že ide o dohodu o zrážkach zo mzdy ako ďalší právny úkon, zakomponovanej medzi menej závažné dojednania, čo bežne vedie u priemerného spotrebiteľa k podceneniu tejto časti zmluvy, možno považovať za praktiku rozpornú s dobrými mravmi. V spotrebiteľských právnych vzťahoch nie je vylúčené, aby si veriteľ zabezpečil svoju pohľadávku dohodou o zrážkach zo mzdy. Tieto právne vzťahy sú charakteristické tým, že dodávateľ je vo výhodnejšom postavení, lebo má nesporne odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, preto je dôvodné od dodávateľa očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľovi bude vystupovať poctivo. V prípade, že zabezpečená pohľadávka v dohode o zrážkach zo mzdy nie je presne a úplne konkretizovaná, (bez konkrétneho vyčíslenia tejto zabezpečenej pohľadávky), sa potom od spotrebiteľa de facto vyžaduje uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzatvorením dohody preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve a zároveň plnení, s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzatvorením zmluvy, čo podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka sa považuje za neprijateľné podmienky v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Predložením dohody zamestnávateľovi žalobcu veriteľ - žalovaný sám určuje výšku dlhu jednostranne, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, pričom ide o možnosť postihnúť majetok žalobcu podľa vôle veriteľa, ktorý stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstva a žalobca ako spotrebiteľ nemá možnosť priamo voči svojmu zamestnávateľovi zrážky zo mzdy zastaviť.

45. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací úkon na splatenie úveru by mohla spĺňať podmienky platnej zmluvy iba vtedy, ak by bola uzavretá na splácanie dlhu, ktorý už ku dňu uzavretia dohody existoval. Tým, že žalovaný podmienil uzavretie úverovej zmluvy podpísaním dohody o zrážkach zo mzdy na splatenie dlžnej časti úveru, ku ktorej má dôjsť až po uzavretí dohody o zrážkach, porušil svoju povinnosť uvedenú v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka tým, že spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcov.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného zo dňa 15.03.2014, ktorá neobsahovala konkrétnu výšku pohľadávky ani výšku dohodnutých splátok zrážok zo mzdy je pre nedostatok určitosti, s poukazom na ust. § 37 ods. 1 a § 39 OZ je absolútne neplatná.

47. V prevyšujúcej časti (alternatívny petit) o vyslovenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 15.3.2014 je bezúročná a bezpoplatková súd žalobu zamietol. O bezpoplatkovosti a bezúročnosti môžeme hovoriť iba v súvislosti s úverom tak ako to vyplýva aj z ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ. Zmluva ako dvojstranný právny úkon nemôže byť bezpoplatková alebo bezúročná, ide o nesprávnu špecifikáciu nároku žalobcov pri takejto štylizácii, a tak súd tento alternatívny nárok eventuálneho petitu zamietol.

48. V súvislosti s eventuálnym petitom žaloby vymedzeným v žalobe súd udáva, že ide o taký druh petitu, pri ktorom sa navrhuje jeden nárok a pre prípad, že by mu nebolo vyhovené, tak sa navrhuje nárok náhradný.

49. Nakoľko súd vyhovel eventuálnemu (náhradnému) petitu žaloby (pri neplatnosti/bezpoplatkovosti, bezúročnosti úveru), v prevyšujúcej časti, ohľadom tohto nároku žalobu zamietol (viď. bod 40 rozsudku).

50. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobcovia žiadali určiť bezpoplatkovosť a bezúročnosť úverovej zmluvy alternatívne (alternatívny petit - navrhuje sa viac nárokov s tým, že sa ponecháva na úvahe žalovaného, ktorý z nich splní) neplatnosť právneho úkonu, t.j. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere s prísl. Eventuálne (náhradne) sa domáhali určenia, že úver je bezpoplatkový a bezúročný, alternatívne, že úverová zmluva je bez poplatkov a bezúročná. Žalobcovia boli teda úspešní v konaní ohľadom tohto nároku (eventuálneho) lebo dosiahli to čoho sa domáhali, preto zamietnutie ich alternatívneho nároku (splnenie ktorého sa ponecháva na úvahe žalovaného) nemožno vyhodnotiť ako ich čiastočný neúspech v konaní. Zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti nemá vplyv na to, že žalobcovia v konaní mali plný úspech lebo v podstate navrhli 2 petitu pre prípad, že by prvému petitu nebolo možné vyhovieť, teda počítali s alternatívou, že jeden nimi navrhnutý petit možno nebude súd akceptovať čo sa aj stalo. Pri posudzovaní úspechu/neúspechu žalobcov v tejto časti žaloby je potrebné na to prihliadať. V časti o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy mali žalobcovia tiež plný úspech preto im patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.